

(Continuare din pag. 1: D.A. Lăzărescu.)

explic exact ce s-a întâmplat la Ialta, între 4 - 11 februarie 1945, când președintele Roosevelt, rugat de Stalin să prezideze în fiecare zi conferința de la ora 4 după-amiază în sus, o prezida dormind cu gura căscată, și când era o chestie mai importantă, consilierul lui, Harry Hopkins, care era în relații foarte bune cu rușii, îi dădea câte un pumn să-l trezească, îi trimetea câte un bilețel în care-i spunea ce să facă și în care noi, împreună cu jumătatea răsăriteană a Europei și jumătatea răsăriteană a Asiei, am fost cedați ca pe un blid de linte lui Stalin, de către președintele Roosevelt, ca o recompensă pentru milioanele de ruși care căzuseră în război împotriva Germaniei și milioanele de ruși care se presupunea că vor cădea în războiul împotriva Japoniei, ca să economisească viața a câteva sute de mii de soldați americani, cum credea Roosevelt, care nu știa încă că va avea bomba atomică. După care mă ocup de catastrofa care s-a abătut asupra României. România, lumea nu știe acest lucru, a fost mult mai cumplit sacrificată decât oricare altă țară satelită, din ordinul lui Stalin, care se răzbuna pe România că îndrăzniase să-și trimită Roșiorii să-și adape caii în apele Volgei și să-și trimită Vânătorii de Munte să se suie pe muntele Elbrus, și pentru că exista contenciosul Basarabia. Românii au pierdut peste un milion și jumătate de oameni, de o parte și de alta a Prutului, poate chiar și mai mult, din ordinul lui Stalin, în timp ce, după cartea "Le livre noir du comunisme", în Cehoslovacia, de pildă, în 50 de ani de comunism n-au fost arestați decât 8.000 de intelectuali. Între 8.000 și un milion jumate-două milioane de oameni, este o oarecare diferență. Nici în Polonia n-au fost mai mult de 100.000 de victime; numai în România! La ora actuală, toți intelectualii care există, sau sunt de formație comunistă, sau sunt, îi numeri pe degete, supraviețuitorii holocaustului și ai genocidului poruncit de Stalin.

Și am arătat ce s-a întâmplat la Malta, că lumea nu știe. La Malta, președintele Bush, tatăl actualului președinte al Statelor Unite, s-a pus de acord cu președintele Mihail Sergheievici Gorbaciov, în zilele de 2-3 decembrie 1989, asupra unui scenariu pe care el îl pregătise printr-un celebru discurs rostit la Mainz, în Germania, la 30 mai 1989. Adică, știm precis, după acest discurs care a fost publicat în toate ziarele din lume, care au fost condițiile în care s-a pus capăt războiului rece. Gorbaciov își lua angajamentul să revizuiască hotărârile pe care le luase la Ialta președintele Roosevelt inspirat de consilierii lui - Morgenthau și Hopkins, și de alți agenți sovietici, cum era Alger Hiss, prezent la Conferința de la Ialta în delegația americană și care apoi a fost dovedit că era agent sovietic - în sensul că Uniunea Sovietică își "relaxează" stăpânirea asupra țărilor satelite, acceptă ca în fiecare țară satelită se se facă în cel mai scurt timp alegeri, presupus libere, dar n-au fost libere în toate țările, iar Statele Unite se obligau față de Uniunea Sovietică să le respecte zona de securitate. Ceea ce implică existența unor state tampon, care s-au conturat sub forma așa numitului "coridor ortodox", adică Iugoslavia, România și Bulgaria. Aceasta era situația la data la care mi-am terminat lucrarea, adică în anul 2000. Astăzi situația este cu totul alta și s-a complicat extraordinar prin atentatele din ziua de marți 11 septembrie anul acesta la New York și la Washington. Dintre țările tampon, pe care președintele George Bush a declarat la Varșovia, foarte recent, că anul nu vor mai exista și că toate țările europene de pe malul Mării Negre și al Mării Blatice vor intra obligatoriu în NATO, din "coridorul ortodox" CIA a reușit să neutralizeze Iugoslavia și să neutralizeze, prin prezența benefică a Majestății Sale Regele Simion, Bulgaria. România, până la proba contrară, a rămas în sfera rusească de influență, ca stat tampon între Rusia și NATO. Am avut un dialog televizat cu fostul ambasador al Statelor Unite, în care mi-am îngăduit să spun - în acea vreme era președinte Clinton și României i se puneau pentru intrarea în NATO și Uniunea

Europeană niște condiții economice pe care România era în absolută imposibilitate de a le îndeplini - mi-am îngăduit deci să-i spun: "Excelență, de ce ne cerereti pentru alinierea noastră în zona de securitate a NATO să îndeplinim niște condiții pe care țara cea mai săracă pe care o are Europa la ora aceasta, România, nu le va putea îndeplini nici în 40-50 de ani, în cel mai bun caz, atunci când președintele dvs. Franklin D. Roosevelt ne-a lăsat cu mâinile legate pe mâna lui Stalin la Ialta, și de unde România lui Carol I ajunsese printre cele mai prospere țări ale Europei până-n anul 1945, astăzi, din cauza regimului comunist, birocratic și bestial, România este o țară săracă și fără viitor. Inversați problema, introduceți-ne întâi în NATO, asigurați-ne frontierele, chiar așa cum sunt, dacă nu se poate să ne restituți Basarabia, dar asigurați-ne frontierele și liniștea internă de infiltrațiile comuniste din ce în ce mai agresive și mai obraznice, și veți vedea că România, cu bogățiile ei naturale și cu priceperea românilor, va ajunge în foarte scurtă vreme o țară prosperă. Prin urmare, problema trebuie inversată. Nu ne puneți condiții economice ca să intrăm în NATO, introduceți-ne în NATO și vom realiza în curând performanțe economice!"

Așa a făcut și înțeleptul Carol I, care a început prin a-și asigura granițele României împotriva Rusiei prin tratatul de alianță încheiat la 30 octombrie 1883, și pe urmă, în 30 de ani, sigură pe frontiera ei răsăriteană, a ajuns printre cele mai bogate țări ale Europei. Asta este problema care se pune astăzi României. Nu mai avem intelectuali; tineretul nostru, care probabil că este proporțional mai numeros decât în oricare altă țară din Europa în privința supradotaților pe milion de locuitori, nu vrea altceva, nu are alt ideal decât să plece în străinătate, să scape de țara asta în care intelectualitatea, meritele, nu se pretuiesc. Nu se pretuiesc decât birocrăția și interesele personale, se interzice investiția de capital străin pentru a nu deranja combinațiile sinistre ale politicienilor români, care aproape toți, fără excepții, fac afaceri și care au făcut din România ceea ce spunea Hobbes în Leviathan-ul lui în 1650, după războiul civil din Anglia: "belum omnium contra omnes" (războiul tuturor contra tuturor). Acum, în România există formula "furtum omnium contra omnes" (furtul tuturor contra tuturor). Toată lumea fură și nimeni nu muncește! Cu acest regim, poporul român va ieși din istorie, dacă nu se iau măsuri din străinătate, pentru că din interior nu mai există nici o forță, de când partidele istorice au fost într-adins aduse la putere ca să fie iremediabil compromise, au ajuns în halul care sunt: unul este comunist, partidul liberal definitiv și pierdut pentru viața politică a României, celălalt este împărțit, într-adins, într-o serie întreagă de fracțiuni care nu se mai pot uni niciodată. Lipsită de partidele istorice, partidele comuniste pot face orice vor în Țara Română.

S.C.: Când v-am întâlnit pentru prima dată, acum 10 ani, erati Marele Comandor al Francmasoneriei Naționale. Vă rog să-mi spuneți cum a evoluat Masoneria Națională în România.

D.A.L.: Aș îndrăzni să spun că, atât timp cât mi-am menținut, fără dificultăți, funcția de Suveran Mare Comandor, la propunerea fratelui meu Marcel Shapira, care în mod normal trebuia să ocupe această funcție, dar nu voia să părăsească Parisul și atunci mi-a transferat mie toate prerogativele sale, am avut grije să introduc în Ordinul Masonic numai oameni serioși, intelectuali și corecți. Au început numaidecât, cum este obiceiul în România, fel de fel de combinații, de lucrături, și-n cele din urmă am primit vizita unui frate din Transilvania, de la Turda, care mi-a propus să facă o alianță a celor 20 de loji ale lui cu lojile noastre, dar cu condiția ca să federalizăm Masoneria României: să fie un Consiliu în Transilvania, unul în Moldova și unul în Muntenia. Foarte șocat de această propunere, i-am spus că asta înseamnă un fel de prefederalizare politică a României, ceea ce urmăresc dușmanii noștri din

Apus, autonomia Transilvaniei, și dacă se insistă, voi fi silit să mă adresez domnului Măgureanu. Același lucru a fost reluat de sucesorul meu la conducerea Ordinului Masonic Scoțian Antic și Acceptat din România din anul 1997, Comandorul Marcel Iancu, care a fost chemat la Bruxelles și pus în fața situației de a federaliza masoneria română ca un început pentru federalizarea politică a României. S-a făcut și o anchetă a Senatului Român pe această chestie. În afară de asta, masoneria franceză, care până atunci mă susținuse (datorită vârstei și faptului că trebuia să mă duc în fiecare trimestru ca senator la Consiliul de l'Europe la Strasbourg, e clar că mi-aș fi dat demisia), m-a înlocuit cu un distins intelectual maghiar de la Paris, care nu știa o vorbă românească! Este ceva fără precedent în întreaga istorie a masoneriei mondiale! Prin urmare, lucrurile nu merg prea bine în masoneria română, cum nu merg în nici un sector, începând cu biserica. Nu știu cum este cu armata, că acolo nu mă prea pricep. În învățământ este o situație catastrofală, în biserică situația este catastrofală, în administrație este catastrofală, iar pensionarii, o treime din populația României, mor pur și simplu de foame cu o pensie de 1 milion, adică de 30-40 de dolari pe lună, adică cam un sfert din ce aveau sub Ceaușescu. Este un dezastru! Și paralel cu această mizerie generală, sunt câteva sute de mii de oameni, în special oameni politici și birocrati, care câștigă masiv și își îngăduie orice fel de lux, de la mașini de cea mai bună calitate, case, ș.a.m.d. Niciodată n-a fost o mai mare discrepanță între pătura de sus, fostă comunistă, care a beneficiat de toate avantajele comunismului, inclusiv de fondurile partidului comunist, și marea masă a locuitorilor României, care mor de foame.

S.C.: De aproape 8 luni, România are un guvern nou. Ce părere aveți despre situația de după alegeri, despre noua conducere?

D.A.L.: Îmi îngădui să vă spun părerea mea, care se întărește de la o zi la alta, că partidele istorice, care reprezentau un ghimpe în ochii comuniștilor, au fost aduse la putere, repet, în luna noiembrie 1996, cu un președinte care a lăsat foarte mult de dorit, cum a recunoscut chiar Majestatea Sa Regele într-un dialog pe care l-am avut la 31 noiembrie 1997, au fost aduse la putere pentru a fi compromise. Și s-au compromis mult peste așteptări! Două partide istorice, care practic nu mai există. Asta s-a urmărit. În permanentă, comuniștii au deținut inițiativa în viața politică, economică și diplomatică română. Și atâți o dețin mai mult ca oricând!

S-a demarat o încercare de a româniiza comunismul, de a-l scoate de sub aripa protectoare a KGB-ului, și această tendință am impresia că o reprezintă cunoscutul meu de peste 30 de ani, domnul prim-ministru Adrian Năstase. Dar sunt atâtea piedici în calea lui, încât este foarte greu să presupunem că până la urmă va reuși. Dar extraordinarele consecințe ale actului terorist de marți 11 septembrie de la Washington și New York au cel puțin, cum spunea Shakespeare în Henric al V-lea, "în fiecare rău, e un strop de bine!" Aceste atentate, stigmatizate de toată opinia publică a lumii, au consecințe extraordinare pe toate planurile. Statele Unite, la ora actuală, se află într-o poziție extraordinară, cum n-a fost nici chiar pe vremea președintelui Wilson și nici chiar pe vremea președintelui Roosevelt: sunt în situația, prin suferință (asta-i marea pildă a istoriei!), să dicteze omenirii calea de urmat pentru a salva civilizația și cultura și a o impune din nou celor care vor, cu orice preț, să distrugă acesta. Nu știu la ora actuală care este scenariul, dar acest scenariu trebuie să fie de o violență neînchipuită și să nu se limiteze la un șec dement și la fundamentalismul islamic - trebuie să lovească în toți cei care sprijină pe față, sau, din tot sufletul lor, în ascuns, atentatul de la 11 septembrie. Mă gândesc la Rusia, la China, la Libia, la toate statele, chiar și la Cuba lui Fidel Castro, care încă din 1962, când eram eu în pușcărie, îi cerea lui Hrusciov să bombardeze atomic Statele Unite. ☞25